

Text Jiří Pecháček
Foto Magdaléna Straková

➔ Jezdkyně na obrázku předvádí ukázkový sed nad skokem. Její tělo jde příkladně s pohybem, je v rovnováze nad těžištěm koně, ruka udržuje měkký kontakt s hubou koně, přiložená holoň neutíká dozadu, držení hlavy i zad je v pořádku. Styl koně je v zásadě také bez výrazných chyb, pouze si můžeme všimnout slabší techniky předních nohou.

Klíčem k úspěchu při práci s koněm je umět si ho pro práci připravit. Aby mohl kůň podávat odpovídající výkony, musí být dostatečně uvolněný, přístupný a ochotný spolupracovat.

Správné opracování a SKOKOVÁ GYMNASTIKA

Hlavním problémem je, že si jezdcí pletou opracování a opohybování koně, což je zásadní rozdíl. Opracování by mělo spočívat v tom, že koně v co nejkratším čase uvolním. Je jedno, jestli skáče, nebo se připravujeme na drezurní práci, kůň zkrátka musí být uvolněný. Čím dříve se mi to podaří, tím lépe.

Uvolnit, nikoli unavit

Někdy se může stát, že se jezdcí správně opracování nedaří a nakonec si uvolnění plete s únavou. A to je špatně. Pokud si koně připravuji pro nějakou práci, v našem případě pro skákání, musí k ní přijít svěží a s chutí. Je-li unavený už po opracování, nebude předvádět dobrý výkon.

Chodivé koně, kteří jsou navalení dopředu do rukou jezdce, se snažíme shromáždit, aby se začali nést zádí. Vynikajícím a pro mě zásadním cvikem je dovnitř plec a dále pak práce na obloucích a přechody mezi chody i ruchy. Když jezdím spíše lenivějšího koně, před tím, než začnu shromážďovat, musím pohyb vyrobít, což je náročnější. Pokud nejde dopředu, nemůžu ho zpracovávat.

Během opracování se věnujeme prostupnosti koně a to jak podélné, čili ve smyslu prodloužit a zkrátit, tak příčné v podobě doleva, doprava, kterou procvičujeme u mladších koní například ustupováním na holoň, u starších překroky. Zároveň bych rád zdůraznil, aby jezdcí nezaměňovali prodloužení a zrychlení. Zrychlení my absolutně nepotřebujeme – naopak. Nám jde o to, aby koně při stejném taktu prodlužovali a zkracovali klusové kroky či cvalové skoky.

Účinná gymnastika koně

Skoková gymnastika je již specifickým způsobem cvičení, které je velmi účinné pro zlepšení práce hřbetu. Pro dopředné koně by gymnastika měla být stěžejní, protože během

ní musí přestat utíkat a začít více nad prací přemýšlet.

Toto cvičení má velký význam i pro jezdce, jelikož jim umožní procvičit sed nad skokem a nezávislost ruky na sedu. Během této práce je nejpodstatnější korektní nájezd – pak už je to absolutně starost koně, jezdec jej podporuje pouze holení a může se soustředit sám na sebe.

Důležité je, aby si koně během skokové gymnastiky udrželi stále stejné tempo. Přirozeně má většina koní tendenci v kavaletách zrychlovat, čímž si práci snaží ulehčit. Tréninkem postupně docílíme toho, že koně cválají (příp. klušou) pravidelně už během nájezdu, při překonávání kavaletové řady a stejně tak i za ní.

Na závěr bych chtěl ještě říci, že by se koně měli až k překážce pohybovat shromážděně, přestože se jedná třeba jen o bariéru na zemi či malý křížek. To znamená žádné utíkání, žádné odsakování z dálky, zkrátka je nezbytné udržet koně pod kontrolou. Jakmile se kůň vymaní ze shromáždění, padá nám na předek tak, jak jsme se o tom bavili už na začátku, a zád zůstává pozadu. ➔

⇒ Během tréninků obzvlášť v tomto předsezonním období kladu velký důraz na skákání z klusu, jelikož se jedná o silové skákání. Proto požadují-li po jezdcích, aby svého koně vedl na skok v klusu, nesmí mu dovolit cválat. Jediné, co ještě tolerují, je cvalový skok přes odskokovou bariéru.

⇒ Dvojice se pohybuje pravidelně gymnastickou řadou, jezdkyňe správně přivedla koně k první překážce a dále se snaží do pohybu nezasahovat. Pouze její ruka by mohla poskytnout koni ještě více volnosti. Během gymnastických řad nepovažují za chybu, ani když jsou ořeže nad skokem povolené.